

"İnsanın fiil ve sa'y-i maddî cihetiyle daire-i tasarruf ve malikiyeti, bir hayvan-ı zayıf ve âcizin daire-i tasarruf ve malikiyetinden daha dardır. Çünkü insan, elini uzatsa ona yetişir." İzah eder misiniz?

İnsan, maddi üretim açısından çok zayıf ve acizdir, elinden bir şey gelmez. En basit ve küçük ihtiyaçlarını bile tedarik etmekten acizdir.

Mesela, beslenebilmek için yumurtaya muhtaçtır, ama yumurtayı yapamaz ve üretmez; yine bala muhtaçtır, ama balı çiçeklerden kendi temin edemez; yağmura ihtiyacı vardır, ama yağmuru yağdırmaya muktedir değildir; gözle görülmeyen küçücük bir mikrop vücuduna girer onu hasta edebilir; Güneş'in ısı ve ışığı olmadan yaşaması mümkün değildir, ama Güneşi doğdırmaya gücü yetmez... Bunun gibi örnekleri çoğaltmak mümkündür.

İnsan bu kadar aciz, bu kadar çaresiz, bu kadar zayıf olmasına rağmen, bütün kainat ona bir hizmetçi bir köle bir ebeveyn gibi hizmet ettiriliyor; her ihtiyacı bir bir karşılanıyor, her şey elini uzattığı mesafede bulunuyor.

İşte insanın; bu sayısız ihtiyaçlar listesi ile ihtiyacını gören Zata karşı iman ve ibadet ile hürmetini göstermesi en büyük vazifesidir. Yani Allah insandan maddi anlamda bir çaba bir üretim bir gayret beklemiyor, manevi anlamda hürmet ve şükür bekliyor.

İnsanın en büyük silahı ve gücü acizliği ve zayıflığıdır. İnsan bu acizliğinin farkına varıp aciz olmayan Allah'a iltica ederse, o zaman bütün kainat onun emrine girer ve onun hizmetçisi olur. Allah'ın insandan istediği budur...